

Bütün ülkelerin devrimci ve Marksist-Leninist güçlerinin bilgisine

Bülten 2/03

“Gegen die Strömung” - Almanya’da Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayınorganı’na ait yayınlardan parça ve özetler Nisan - Mayıs 2003

Yılda dört kez ingilizce, italyanca, hollandaca, rusça, ispanyolca ve *türkçe* olarak yayınlanmaktadır

Nisan’da yayımlanan bildiri:

5 Mart 1953:Yoldaş Stalin 50 yıl önce ölmüştü

Stalin’i Almanya’da savunalım!

“Stalin ‘i Almanya ‘da savunanlar -hafif bir deyişle söylersek- bir sorunla karşı karşıyadır. Daha doğrusu birçok sorunla! Stalin hakkında olumlu konuşan biri burjuva partilerinden revizyonistlere, Troçkist ve Anarşistler ‘e kadar tüm tepkici güçleri kapsayan devasa bir koalisyon bulur karşısında. Buna bir de kocaman bir kavrayış sizlik ve bilgisizlik dağı eklenir. Her şeyden önce, tartışma götürmeyen sapasağlam bir olgu var ortada: Sosyalist Sovyetler Birliği Stalin ‘in gösterdiği yolda ilerleyerek Nazi Almanyası ‘nın yenilgiye uğratılmasında başrolü oynamıştır. Sırf bu bile, Nazi faşizminden nefret eden tüm demokrat güçlerin şükran ve dayanışma duygularıyla harekete geçip neden Stalin ‘in böyle bir iffira yağmuruna tutulduğu konusunu ciddi olarak ele alması için yeterli nedendir. Açık ve yadsınamaz bir başka gerçek de, bilimsel sosyalizmin bir kuramcısı olan Stalin ‘in temel öneme sahip ve isteyen herkesin incelemesine açık eserler yazmış ve neredeyse 30 yıl boyunca hem sosyalist Sovyetler Birliği ‘nin hem de dünya komünist hareketinin doruğunda yer alıp bunları etkilemiş olmasıdır.”

Nazi Almanyası karşısında kazanılan zaferle ilgili olarak bildiride şunlar belirtilmektedir:

“Stalin görsel bir anlatımla söylersek, Hitler’in boynunu kırmıştı. ... Stali’i Almanya ‘da savunmak, aynı zamanda Potsdam Anlaşması’nı da demokratik bir belge olarak savunmak ve nasıl ihlal edemiş olduğunu teşhir etmek demektir. Stalin birkaç on yıl içinde Alman emperyalizminin yeniden güçleneceğini ve Alman militarizminin

başını yeniden kaldırıp dünyayı yeni emperyalist savaşılarla tehdit edeceğini açıkça görmüştü...”

Bildiri metninde Stalin’i savunmanın aynı zamanda onun eldeki tüm eserlerini araştırmak anlamına geleceği açıklanmaktadır. Stalin’in ölümünden sonra olanlar ve SBKP 20. Kongresi’ni izleyen gelişmeler hakkında şunlar belirtilmiştir:

“Stalin ‘in SBKP ‘deki ardılları, özellikle de Kruşçov ve Brejnev, Stalin ‘in tam tersi bir politikayla emperyalizm karşısında teslimiyetçi bir tavra girmiş ve sosyalist devletin kapitalist bir ülkeye, hatta başka ülkelere saldırıp onları sömüren ve ezen bir emperyalist güce dönüşmesine yol açmışlardır.”

“Büyük Rusya” şovenistlerinin günümüzde Stalin’den yararlanmaya kalkıyor olması karşısında ise şu nokta vurgulanmıştır:

“Tüm gerici sömürü ideolojileri gibi büyük Rusya şovenizminin ve antisemitizmin de düşmanı olan Stalin ‘in tavrı, kendisine böyle sahtekârca övgüler yağdıran gericilerin tam karşıtıydı. ”

Bildiri şu saptamalarla son bulmaktadır:

“Almanya’daki komünist güçler olarak bizler tam bir kararlılıkla, bilimsel komünizm üslubundan ayrılmadan ve bugünün görevlerini de dikkate alarak Stalin ‘i savunma mücadelesini sürdüreceğiz...”

Mayıs ayında şu bildiri yayımlandı:

Büyük emperyalist güçler arasında giderek keskinleşen rekabet ve bir mihenk taşı: Federal Almanya Ordusu'na karşı mücadele!

Uluslararası durum üzerine

"ABD emperyalizminin Irak'a yönelttiği saldırı giderek keskinleşen uluslararası durumdaki derin bir yarığa ve yeni bir evreye işaret etmektedir. Ya işçilerin, sömürülen ve ezilen kitlelerin buna karşı tepkisi? Uluslararası çapta, milyonların katıldığı protesto gösterileri olmuştur elbette. Ama halktan destek görmediği besbelli olan Irak'taki gerici Baas rejimi karşısında hızla elde edilen askeri zaferin ardından, bu protestolar da çabucak durulmuştur. Dahası da var: Protesto hareketine öncülük eden güçlerin aslında ABD emperyalizmine karşı Alman emperyalizminin çıkarlarını temsil ettiği, son haftalar boyunca Almanya 'da göze batmış bir olgudur. Bunlar -PDS'in de yaptığı gibi- sırnaşıkça ve hayali ifadelerle güya 'şiddetin kendisine karşı' çıkmakta, Schröder ve Fischer'i Almanya 'ya özgü bir yol' izlesinler diye desteklemektedir. Peki bu durumda, 'bütün dizginler' emperyalizmin ve gericiliğin elinde midir gerçekten? Uluslararası düzeye verilen mücadelelere, örneğin Boliviya 'da, Arjantin 'de, Yunanistan 'da, Nepal 'de ya da Peru 'da ve mesela Haziran 2002'deki inşaat işçileri grevinde görüldüğü gibi Almanya'da militanca yürütülen kavgalara işaret etmek kuşkusuz doğru ve gereklidir. Ama yine de: Dünyanın bugünkü durumunda, emperyalistlerin 'kendi' işçileri ya da boyunduruk altına aldıkları halklar tarafından sürdürülen mücadele nedeniyle tehdit ve baskı altında bulunduğu söylenemez. Şimdilik ön planda görülen, emperyalist haydutların aralarındaki çelişkiler nedeniyle ve ganimetten aslan payını kapmak için giderek daha çok kavgaya tutuştuğu, ama sonra 'kol kırılır, yen içinde kalır' misali tekrar işbirliği yaptığıdır. Yugoslavya, Afganistan ve şimdi de Irak savaşından sonra somut olarak nasıl gelişmelerin ortaya çıkacağını tahmin etmek neredeyse imkânsızdır. Tüm dünyadaki bu belirsizlik birçoklarını derin bir güvensizliğe sürüklemiştir. Bu durumda, kötümserliğin felç edici zehrine karşı emperyalizmin gelişme yasalarına dayanan bir değerlendirmeye, emperyalistler arasındaki aktüel çelişkilerin ne anlama geldiğini incelemek gerekli olacaktır. Amacımız her şeyden önce, sözkonusu çelişkilerin neden uzun vadede emperyalist sistemi kendi içinden zayıflatmakla kalmayıp giderek bütün dünyada tek tek her ülkedeki işçileri ve ezilen halkları bu lanetli sömürü sisteminin devrim yoluyla yıkılması

gerektiği gerçeğini keşfetmeye yöneltecek dinamit çubuklarını da üstüste yığacağını çözümlenektir.

Savaş tehlikesi büyüyor

Bildiride Irak Savaşı'nın bir sonucu olarak iki emperyalist grubun oluştuğu, bunlardan birinin ABD önderliğinde bulunduğu, diğerinde ise Almanya, Fransa ve Rusya'nın yer aldığı ortaya konmaktadır.

Dünyanın yeniden paylaşımı için yürütülen mücadele

"Çeşitli emperyalist güçler son on yıllarda kesinlikle eşit değil, çok farklı şekillerde gelişmiştir. Hem genel olarak gelişme hızları hem de politik, iktisadi ve askeri alanlardaki gelişme tarzları birbirinden farklıdır. Japonya ve Almanya 'ya bakıldığında, bu açıkça görülmektedir. Her iki ülke de İkinci Dünya Savaşı 'nın sonunda yerle bir olmuştu... Yeniden doğrulup giderek -öncelikle ekonomik alanda- birer büyük güç oluşturdular ve uluslar ar ar ası düzeyde ABD ile rekabet edebilecek hale geldiler."

Daha sonra, militarist ve savaş yanlısı eğilimlerdeki tırmanışın giderek açığa vurduğu bir gerçek vurgulanmaktadır:

"... etki alanlarını yeniden paylaşmanın savaşlar olmadan, barışçıl bir yoldan gerçekleşmeyeceği. Hangi etki alanının hangi emperyaliste "ayrılmış" olduğu... emperyalizm dünyasında bu son kertede askeri güce bağlı olarak ve emperyalist savaş yoluyla, şiddete dayanan bir boy ölçüşmeyle belirlenmektedir. Bu her şeyden önce emperyalist büyük güçlerin dünya egemenliği için yürüttüğü bir mücadeledir ve yerel ya da daha geniş çaplı emperyalist savaşlarla, hatta emperyalistlerin dünyayı yeniden kan gölüne çevirmesiyle kendini göstermektedir."

Bugünün büyük güçler arasında kuvvetki dengesi nedir?

Bildiride bunun ardından bazı emperyalist güçlerin ne kadar kuvvetli olduğuna ilişkin kısaca tahmin yürütülerek ABD'nin eskiden olduğu gibi şimdi de açık farkla en büyük askeri ve ekonomik emperyalist güç merkezi olduğu saptanmaktadır. ABD İngiliz emperyalizmiyle birlikte özellikle Afganistan

işgalinden itibaren saldırıya geçmiş bulunmaktadır. Rusya ise, diğer büyük güçlere kıyasla sınırlı bir ekonomik potansiyele sahip olduğu halde, dünyanın çeşitli merkezi bölgelerinde etki alanları elde etmeye çalışmaktadır. Alman emperyalizmine gelince:

"... baş düşmanımız olduğu için dikkatimizi özellikle üzerinde toplamamız gereken bu emperyalist odak, son yıllarda alabildiğine güçlenmiştir. ... Almanya tüm dünyada politik bakımdan da gittikçe daha meydan okuyucu olmakta ve bunu artık açıkça ABD 'ye karşı da sürdürmektedir. ... Askeri alanda da hızla ilerlemektedir Alman emperyalizmi. Her şeyden önce, 1999'da Yugoslavya'ya karşı yürütülen emperyalist saldırı savaşında, Alman emperyalizmi taleplerini silah zoruyla kabul ettirebilecek durumda olduğunu tüm dünyaya göstermiştir."

Emperyalizmin çelişkileri bundan sonra nerede patlak verecek?

Bu bölümde temel olarak yukarıdaki sorunun yanıtlanamayacağı ortaya konmuştur.

"Emperyalist güçler arasındaki rekabet alanı esas itibarıyla dünyanın her köşesine yayılmıştır."

Daha sonra, emperyalist büyük güçler arasındaki çelişkilerin özellikle keskinleştiği bölgeler üzerinde durulubudurumolgularadayaraksergilenmektedir. Sözkonusu bölgelerden başlıcaları İran Körfezi, İran, eski Sovyetler Birliği'ne dahil bazı ülkeler (örneğin Özbekistan, Tacikistan, Kazakistan, Kırgızistan, Gürcistan ve Azerbaycan), Çin, Hindistan, Pakistan, Doğu ve Güneydoğu Avrupa'dır.

Emperyalist büyük güçler birbirine girmeden önce başvuru bir yol vardır: Temsili savaşlar

"Alman emperyalizmi ile ABD emperyalizmi ve diğer emperyalist güçler arasında büyük çaplı bir emperyalist savaş ya da hatta bir dünya savaşı gündemde olmadığı gibi, önümüzdeki yıllarda da böyle bir gelişme muhtemel değildir. Mevcut koşullar altında, emperyalist büyük güçler arasındaki askeri çekişme başka bir yoldan gerçekleşiyor:

Her emperyalist güç meydanı sadece diğer emperyalist büyük güçlere bırakmamak için başka ülkelere olabildiğince çok askeri birlik sevk etmek teşebbüsündedir...

Özellikle Alman emperyalizminin askeri ilerleyişi açısından geçerlidir bu. ... 10.000 'den fazla

Federal Almanya Ordusu askeri 14 değişik ülkede cepheye sürülmüş bulunmaktadır. Rotasyon da hesaba katıldığında, görevlendirilmiş ya da görev yapması planlanmış asker sayısının şimdiden 60.000 'i aşmış olduğu görülür.

Günümüzde emperyalist güçler arasındaki fiili askeri çatışmalar öncelikle deyim yerindeyse 'temsili savaşlar' halinde gerçekleşmektedir: Emperyalistler henüz kendi ordularıyla doğrudan birbirine karşı savaşmıyor, bunun yerine her biri kendilerine bağlı gerici güçleri destekliyor; zaten karşı taraftaki güçler de başka emperyalistlere bağlı ve onların hizmetinde."

ABD ile Almanya arasında doğrudan bir savaş düşünülebilir mi?

ABD'nin büyük askeri üstünlüğü nedeniyle bundan sonra ABD ile Almanya arasında bir savaşın mümkün olmadığı şeklindeki yaygın kanaat karşı bildiride şu nokta vurgulanmıştır:

"Alman emperyalizminin uzun vadeli hedefi, kaybedilen iki Dünya Savaşı 'nın ardından üçüncü bir hamleyle dünya çapındaki emperyalist hedeflerine zorla ulaşmaktır. Bunun için bütün güçlerini toplayarak diğer emperyalistlerle uzun vadede kaçınılmaz olan askeri çatışmaya hazırlanıyorlar."

Bu konuda şu açıklamalar getirilmiştir:

"Alman emperyalizminin vurucu askeri gücünü çok büyük ölçüde artırabilecek olmasının bir nedeni de, tüm ülkeyi iyi işleyen bir tür savaş fabrikasına dönüştürebilecek durumda olmasıdır. Almanya'da militarizmin özellikle öne çıkmış olması, her şeyden önce körü körüne itaat ve kulluk etme ruhunun egemen olduğu reaksiyoner Prusyalılık'la ve askeri bir nitelik taşıyan Almanlar'a özgü düzen anlayışı'yla bağlantılıdır. Nazi döneminde bu tipik Alman militarizmi dünyanın daha önce görmediği ölçüde barbarca geliştirilmişti. 'Prusya erdemleri' Alman nüfusunun büyük bir bölümünde derinlemesine kök salmıştır ve bu da Alman emperyalizminin elindeki önemli kozlardan biridir; çünkü aslında gerçek bir kopuş olmamıştır."

Alman emperyalizmi öncü olma iddiasını özellikle Avrupada askeri açıdan da gerçekleştirme yolundadır.

"Günümüzde de Alman emperyalizmi, ekonominin yanısıra askeri potansiyelini de - gelecekteki bir savaşta yararlanmak üzere- kendi ülke sınırlarının çok ötesine taşımakla meşguldür."

Mihenk taşı: Federal Almanya Ordusu'na karşı mücadele!

Irak Savaşı'yla ilişkili olarak Almanya'nın egemen güçleri, savaş karşıtı hareketin kendilerine karşı değil, kendileriyle birlikte yürütülmüş olmasından memnuniyet duymuştu. Buna Lenin'in Birinci Dünya Savaşı'na ilişkin tavrından hareketle karşı çıkılmalıdır: "Bu savaşla mücadele etmenin tek yolu, devrimci güçlerin 'hiçbir emperyalist burjuvaziyle işbirliği yapmamak gerektiği'ni unutmaması, her iki tarafın da 'tercih edilemeyecek kadar kötü' olduğunun bilincine varması, her ülkede emperyalist burjuvazinin yenilgiye uğramasını istemesi, Liebknecht'in şiarına uyararak hareket etmesidir: 'Asıl başdüşman kendi ülkemizedir'."

Bu nedenle, Federal Ordu'nun rolünü kavramak ve zor kullanarak parçalanması gerektiği bilincini edinmek, önemli bir görevdir.

"Bu emperyalist ordunun yıllardan, hatta onyıllardan beri yürüttüğü tüm operasyonları ifşa etmek, Federal Ordu tarafından işlenmiş şu veya bu suça karşı gündelik mücadelelerin sonunda gerçek bir Komünist Parti'nin önderliğinde Alman emperyalizmi, militarizmi ve intikamcılığını bütün bir sistem olarak sorgulayan mücadelelere dönüşmesi bakımından tayin edici önemdedir."

Bildirinin sonunda şu görüş vurgulanmıştır:

"Emperyalist dünya ne kadar şişsinirse şişsin, üstün ve güzel olduğunu ne kadar iddia ederse etsin, balçıktan temeller üzerinde yükselen devasa bir küteden ibarettir aslında. Emperyalizm çürümekte olan bir sistemdir. Onun mezar kazıcısı olan tüm ülkelerin proleterleri tekrar tekrar yenik düşse de, hiçbir zaman nihai olarak yenilgiye uğramayacaktır. Tüm ülkelerin işçileri sömürü ve baskıların giderek artması ve emperyalizmin

sürdürdüğü birbirinden korkunç yağma savaşları nedeniyle, tekrar tekrar kendi başdüşmanına karşı dikilerek güçlü mücadelelere girişecek, diğer sömürülen ve ezilen kitleleri de bu mücadelede çekecek ve tüm emperyalist sistemi sorgulayıp yıkacaktır... "

Ama mutlaka gerekli olan bir şey vardır:

"... sorunlara bilimsel komünizm temelinde açık ve anlaşılır yanıtlar getirip bunları savunmak, emperyalizm ve gericiğe karşı gelişmekte olan kitle mücadelelerini başarıyla yönlendirebilmek için gerçek komünist partilerin inşası tayin edici görev bilmek. "

GEGEN DIE STRÖMUNG

1956 SBKP 20. Parti Kongresi:

Sovyetler Birliğinde kapitalizmin restorasyonuna ve emperyalist karşı-devrime gidişin tayin edici ideolojik dönüm noktası

I. 1956 SBKP 20. Parti Kongresi, Komünizmin fikirlerine top yakın bir ihnet anlamını almaktadır

Berlin: Vertrieb für Internationale Literatur Brunhild Str. 5 D-10892 Berlin

Açılış Saatleri:
Cumartesi 11:00 - 14:00

(Dünyadaki gizli servisleri dikkate alalım!)

İlişki ve sipariş adresleri

Frankfurt:
Buchladen Georgi Dimitroff
Speyerer Str. 23
D-60327 Frankfurt /M
Fax: +4969 730920

Açılık olduğumuz saatler:
Cuma 16:30 - 19:30
Cumartesi 10:00- 13:00

buchladen@gegendiestroemung.org
http://www.gegendiestroemung.org

Berlin:
Vertrieb für Internationale Literatur
Brunhild Str. 5
D-10892 Berlin

Açılış Saatleri:
Cumartesi 11:00 - 14:00

(Dünyadaki gizli servisleri dikkate alalım!)

Drucker, Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:
A. Odenthal, Vertrieb f. Internat. Literatur, Brunnhildstr. 5, 10829 Berlin